В літній ранок молодистий,
Тільки здійме ніч фіранку
З кам’яних будівель міста
Вийду я на ґанок.
Сонце зійде калиново,
Кине бризки стріл на дахи…
Пісню нову моторову
Рознесуть аеро-птахи.
Буду слухать спів мотору
Міці повен дзвінкий говір
Його подих – заклик вгору!
В голубі простори.
Кроки вгору, швидко рейси
Звідти відгуки далекі
Чуть; пропелер хмари сверлить
Проклала авіа-рейки.
Раптом… ніби ким підбитий
Пада, шуляком донизу…
Закрутивсь у вихрі вітру
Слідом стьожка диму сиза.
У тривозі б’ється серце
Думка гостра і в’юнка
Що, як зломить вітер в герці!
Тонкі крила літака.
А над містом – мертве коло
Ось впаде і смерть…
Та ні!
І пропелер знов говорить
Семафорить в голубінь!